

Kāpēc daudzi kristieši aizies bojā?

Labvakar, pirms sākam, lūgsim Dievu.

Mīlošais Debesu Tēvs, mēs pateicamies Tev par šo vakaru. Mēs gribam aicināt Tavu Svēto Garu būt ar mums. Kungs, palīdzi mums ieraudzīt sevi tā, kā Tu mūs redzi. Tu redzi mūsu trūkumus, un tajā pat laikā Tu uzlūko mūs ar lielu maigumu un žēlastību. Palīdzi mums būt patiesiem un godīgiem. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā, āmen.

Ja jums ir līdz Bībeles, uzšķirsim kopā 2.Timotejam, 2.Tim. 3. nod., 2.Tim. 3. nod.

Šī vakara tēma „Kāpēc daudzi kristieši ies bojā?” Protams, mēs nerunājam par patiesiem, īstiem, stabiliem kristiešiem. Viņi tiks glābti tāpēc, ka viņi pilnībā uzticas Dieva žēlastībai. Viņi būs kopā ar Dievu Debesu Valstībā. Mēs runājam par formāliem kristiešiem - par kristiešiem, kas tikai saucas par tādiem, bet kam nav pārveidojošās pieredzes. 2.Tim. 3. nodaļas 1. pantā Bībele saka tā: **„Bet zini to, ka pēdējās dienās -kad?- pēdējās dienās iestāsies grūti laiki.”** Tātad Bībele saka, ka pēdējās dienās būs kādi laiki? Grūti. Vai varat pateikt „grūti” citādāk? Bīstami. Ir bīstami, mani draugi, dzīvot šajās pēdējās dienās. Kas, kas padara šos pēdējos laikus par tik bīstamiem? Kas? Vai atombumbas? Masu iznīcināšanas ieroči? Vīrieši un sievietes, kas vienkārši tāpat – prieka pēc - nogalina cilvēkus? Vai arī mēs runājam par jauniem cilvēkiem, kas lieto narkotikas? Kas ir tik bīstams šajās pēdējās dienās? Kas?

Bībele 2. pantā mums saka: **„Jo cilvēki būs patmīļīgi.”** Un Bībele saka, ka tas ir ļoti bīstami. Kāpēc Bībele min šos patmīļīgos, sevišķi pēdējās dienās, jo tas nav nekas jauns. Tas notika jau sen pagātnē. Noas dienās, jā, arī tad cilvēki bija patmīļīgi. Ēģiptes laikos - arī. Bābeles laikos – arī. Israēla un Jūdā kņežu laikos – jā, arī. Tad kāpēc Dievs nesaka to par Romas impērijas laikiem? Dāmas un kungu, šeit nav runa par pasaulīgajiem cilvēkiem. Šeit netiek runāts par tiem, kas ir ateisti. Šeit tiek runāts par tiem, kas sevi sauc par JĒZUS KRISTUS SEKOTĀJIEM! Patiesībā viņi dara tā, it kā tā būtu daļa no viņu reliģijas. Varbūt viņi to dara ar lielu attaisnošanos. Bībele saka, ka cilvēki būs **patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem**, -tātad šeit ir runa arī par jauniem cilvēkiem -**nepateicīgi, neganti.**” Lasot šos aprakstus, mēs redzam, ka Dievs piemin cilvēku sirds stāvokli pēdējās dienās. Kādu cilvēku sirdis? Ne jau jebkuru, bet īpaši kristiešu sirdis.

Kā es to zinu, jo Bībele tālāk 4. pantā raksta: **„Nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu,”** un, protams, mēs izlaidām trešo pantu: **„cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labā nīdēji.”** Bet 5. pants **„izrādīdami ārēju svētbijību, bet tās spēku noliedzami; un no tādiem izvairies”.** Mani draugi, Bībele raksta, ka pēdējās dienās būs daudzi kristieši, kam būs ārēja reliģijas forma, dievbijības forma, svētuma forma, bet tomēr tie noliedz spēku, spēku, kas patiesi darbojas iekšienē un ārpusē. Spēku, kas patiešām izmaina tavas domas un jūtas, kas dod dāvanu – spēku -, kas var atbrīvot no jebkurām iedomām, jebkurām izjūtām, motīviem, vēlmēm, tieksmēm, kas ir pretēji Dieva gribai. Tie noliedz šo spēku, viņi uzdrīkstas nenodot visu sevi Dievam. Viņi ir iemācījušies, kā ievērot reliģijas formu, ievērot svētuma formu, bet tomēr ir pilni, ...pilni ar ilgām un mīlestību uz pasauli. Un Bībele saka mums, ka tas ir bīstami.

Bīstami tāpēc, ka jūs, mani draugi, paši sevi piekrāpjat. Ir daudzas dažādas, ļoti bīstamas krāpšanas, bet visbīstamākā krāpšana ir sevis krāpšana, parādot dievbijības formu. Tātad, kas ir tie cilvēki, kas viņi ir? Viņiem ir ārējas formas, ārišķīga izpausme, ir svētums, kas pilns ar reliģiju, bet viņiem iekšā ir tukšums, tur nav nekā. Kas tie ir par cilvēkiem?

Vai viņi iet uz draudzi? Jā, viņi iet.

Vai viņi pēta Bībeli? Jā, viņi pēta.

Vai viņi zina Rakstus? Jā, viņi zina.

Vai viņi dod naudu draudzei? Jā, viņi dod.

Vai viņi dzied draudzē? Jā, viņi dzied. Visas šīs lietas, mani draugi, - iet uz baznīcu, dot naudu, dziedāt, šad un tad darīt kaut ko labu, apdāvināt nabagus, apmeklēt slimos, - viņi dara visas šīs lietas, viņiem ir bezgala daudz reliģijas formu. Bet tomēr Bībele saka, ka tie noliedz spēku - un kāpēc? – tāpēc, ka viņi vēl joprojām ir patmīļīgi.

Viņi lasa Bībeli, bet tomēr ir lepni. Viņi lūdz, bet tomēr tiem ir bail. Viņi var dziedāt slavas dziesmas, bet ar savu attieksmi, ar savu neapmierināto garu tie zaimo Dievu. Un, pat ja viņi laiku pa laikam pievienojas reliģiskam sociālajam klubam un atbalsta draudzes aktivitātes, tomēr, draugi, viņi tomēr ir nodevēji un neslavas cēlāji. Bet es domāju, ka ir pienācis laiks būt godīgiem pret Dievu, kā jūs domājat?

Bieži, mani draugi, mēs izliekam lamatas paši sev ar savu dzīvesveidu. Es zinu, ka mēs dzīvojam, lai būtu veiksmīgi, mēs esam šeit, lai darītu labāko, ko spējam. Es piekrītu, ka mums ir jācenšas būt veiksmīgiem, mums ir jācenšas dzīvot labu dzīvi, tomēr kāda ir tava veiksmes definīcija? Kāda ir tava labas dzīves definīcija? Mēs esam savas dzīves laikā redzējuši cilvēkus, kas pasaules acīs ir ļoti veiksmīgi, kam ir liela māja, jauka mašīna, bankas kontā daudz naudas. Viņi māksloti smaida, un viņi ir vientuļi, sēdēdami savos skaistajos dīvānos, bet asaras līst viņiem pār vaigiem, viņu sirdis lūst, ir tukšas, viņus moka vainas apziņa un tiem trūkst pilnīga apmierinājuma. Un tomēr viņiem jādzīvo saskaņā ar pasauli, saskaņā ar savu reputāciju, saskaņā ar savu augsto stāvokli, ieņēmumiem, līmeni, statusu un klasi. Viņu prātā ir visas šīs lietas, ko pasaule uzskata par labām, un viņi dzīvo pēc tām.

Bet, kad runa ir par taisnošanu, kas darbojas iekšienē, kad runa ir par patiesu mīlestību pret tuvāko, sākot ar saviem vecākiem, ar saviem bērniem, brāļiem un māsām, ar savām istabenēm un ar saviem skolotājiem, ar saviem draugiem, draudzes locekļiem, kolēģiem, ar savu darba devēju, mācoties mīlēt viņus ar patiesu mīlestību, mēs šīs lietas noliekam malā, lai nopelnītu naudu, lai būtu veiksmīgi, lai iegūtu daudzas lietas. Un dažreiz mēs atstājam novārtā mīlestību, atstājam novārtā paklausību, aizmirstam zemoies Dieva priekšā un lūgt: „Ak, Kungs, palīdzi man piedzīvot taisnošanu gan no iekšpuses, gan no ārpusēs!” Bet Bībele saka, ka ir bīstami dzīvot, īpaši šajās pēdējās dienās, tādu dzīvi, kurā ir ārēja dievbijība, bet nav tās patiesa spēka.

Brāļi un māsas, kur mēs esam šobrīd? Kur mēs esam? Tās ir tikai vienas briesmas. Bet ir vēl kādas briesmas. Atvērsim Bībeli tajā pašā grāmatā - 2.Tim. 4. nodaļa 1. pants. Ievērojiet, kas tur rakstīts: „**Tad nu es piekodu Dieva un Kristus Jēzus priekšā, kas tiesās dzīvus un**

mirušus, Viņa parādīšanos un Viņa valstību minēdams.” 2. pants: „Pasludini Dieva Vārdus!”
Ko Bībele saka? Pasludini Vārdu! Es ticu, mani draugi, ka mēs dzīvojam sausuma laikā, garīga sausuma laikā. Mēs bieži vien piepildām sevi ar daudzām reliģiskām lietām, bet mēs nelasām Vārdu, mēs nesludinām Vārdu, mēs neatgriežamies atpakaļ pie Bībeles. Mums ir daudzas lietas, kam ir reliģiska piegarša un kas ir iekrāsotas reliģiski, bet tomēr mēs nevēršamies pie pamatiem, pie dzīvības spēka Avota, spēka, kas ir Dieva Vārdā.

Sludini Vārdu, „**uzstājies laikā, nelaikā**”, vienalga, vai tas ir populārs vai nav populārs, sludini Vārdu, sludini Vārdu jebkurā laikā, tam nav nozīmes, „**norāj, brīdini,**” cik no jums patīk būt norātam? Cik no jums patīk saņemt brīdinājumus? Bet, draugi, viena no Dieva Vārda funkcijām ir norāšana un brīdināšana! Mēs esam grēcinieki, mēs esam neprašas, mēs esam stūrgalvīgi, mūs ir jāizlabo, mēs neesam pilnīgi. Vai kāds ir pilnīgs? Tāpēc, mani draugi, mums jātop pārveidotiem, pārmācītiem, audzinātiem, attīstītiem, izlabotiem, norātiem, brīdinātiem. Tāpēc Dievs mums ir devis ģimeni, jo ģimene zina visu par tevi. Tā var precīzi parādīt tavu problēmu. Reizēm man liekas, ka mana sieva nodarbojas tikai ar manu tārpu (**trūkumu?**) uzrādīšanu. Dažreiz man ir kārdinājums pateikt: „Tavs uzdevums ir taisīt ēst un mīlēt mani!” Tas ir šausmīgi, vai ne, sievas? Protams, šādas domas man bija pirms daudziem gadiem, tas tā, vienkārši jūs zināšanai.

Runājot par sievu, varu jums kaut ko pastāstīt. Dažreiz, mani draugi, ja es neklausos, ko Svētais Gars man saka, tad Viņš izmanto manu sievu, lai uzrunātu mani. Un, kad viņa to pasaka, tad ...o- ho- o... tas iet cauri, tas caururbj manu sirdi. Un dažkārt es ceru, ka viņa kļūdās, bet nē, pārāk bieži viņai ir taisnība. Dāmas un kungi, šis ir iemesls, kāpēc mums vajadzētu būt ļoti pazemīgiem. Dažreiz es saprotu, ko sieva domā, vienkārši pēc tā, kā viņa mani uzrunā. Kad viņa saka: dārgais (mīļi) vai: dārgais (ar intonāciju uz augšu), vai dārgais (nedaudz dusmīgi), es skaidri zinu, ko viņa teiks. Kad viņa saka: dārgais (priecīgi), tad tas nozīmē kaut ko labu. Kad viņa saka: dārgais (jautājoši), tas nozīmē, ka viņa grib kaut ko lūgt, lai es viņas labā kaut ko izdaru. Un, kad viņa saka: dārgais (satraukti), tad man ir nepatīkšanas. Vienmēr, kad viņa pasaka: dārgais (satraukti), tad es nekavējoties sāku lūgt Dievu: „Dievs, lūdzu, palīdzi man apēst šo pazemības kūku!” Es nezinu, par ko viņa runās. Man nav ne jausmas, bet vienalga, vai viņai ir taisnība vai nē, man ir jābūt pazemīgam, vai ne? Kā jūs domājat? Tad es saku lūgšanu, īsu lūgšanu: „Ak, Kungs, palīdzi man būt pazemīgam!” Tad es pagriežos pret viņu un jautāju: „Jā, mīļā, kā es varu tev palīdzēt?” Bet domās saku: „Dod to man! Es esmu gatavs!” Ir labi būt norātam. Vai ne?

Tā kā, dāmas, neesiet tikai priecīgas! Bībele saka, Bībele otrajā pantā saka: „Norāj, brīdini *un ko vēl?* Paskubini ar pacietību un mācību!” Vai Dievs nav līdzsvarots Dievs? Vai Viņš nezina, kā norāt, brīdināt, izlabot? Tajā pašā laikā Viņš dara to pacietīgi, laipni, žēlsirdīgi un gudri, gribēdams mūs pamācīt. Tāds ir Dievs, un, ja Dievs pret mums tā izturas, tad arī mums tādā veidā ir jārunā. Kā tad Dievs apietas ar mums? Viņš taisno mūs, Viņš mīl un pacieš mūs, un apkāpj mūs, un raud ar mums. Bet, mani draugi, ticiet vai ne, taču ne visi šajā pasaulē vēlas dzirdēt Dievu. Ievērojiet, kas ir rakstīts trešajā pantā, tas jūs patiešām šokēs, ja jūs rūpīgi lasīsit šo pantu. Bībele saka, ka „**nāks laiki**”. Ja Bībele saka „**nāks laiki**”, vai tas ir pravietojums? Jā, āmen? Bībele paredz, ka nāks laiki, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību. Nāks laiks, kad vīri negribēs dzirdēt kaut ko pamatotu, kaut ko spēcīgu, kaut ko, kas ir balstīts Dievā, kaut ko, kas ir pilnīgi loģisks, pilnīgi skaidrs, pilnīgi paties, viņi negribēs klausīties

veselīgo mācību. Bībele paredz, ka nāks laiks, kad draudzes locekļi jeb kristieši negribēs klausīties, bet pēc pašu iegribām viņi uzkraus sev mācītājus, tā ka ausis niez. Viņi negribēs klausīties veselīgo mācību, bet viņi savāks šādus mācītājus. Kādus mācītājus? Mācītājus, kas zina, kā kutināt jūsu ausis, likt jūsu ausīm justies labi, nenosodot jūsu grēkus, nenorādot un nebrīdinot ar visu pacietību un pamācībām. Protams, ir jābūt līdzsvaram, sludinot Evaņģēliju. Patiesība un mīlestība, taisnība un žēlastība. Bet pat tad, ja tā tiek pasludināta patiesībā un mīlestībā, pēc taisnības un žēlastības, cilvēki pēdējās dienās negribēs tajā klausīties. Viņi labāk klausās mācītājos vai skolotājos, vai savos draugos, kas liek viņu ausīm niezēt, kas liek justies labi. Saki man, ka ar mani viss ir kārtībā, nesaki, ka man ir jāmainās, nesaki, ka man no kaut kā jāatsakās, nenorādi uz manu slepeno grēku, lūdzu, nenorādi uz manu elku, vienkārši liec mani mierā un liec man justies labi, un saki, ka Dievs mani mīl! Nāks laiks, kad viņi negribēs klausīties. Mēs šajā situācijā, draugi, runājam par kristiešiem, par kristiešiem, kam ir dievbijības forma, bet nav patiesas taisnas dzīves. Kristieši, kam patīk klausīties sludināšanu, kam patīk klausīties svētrunas, bet tikai tādas svētrunas, kas liek viņiem justies labi. Vai viņi ir praktiski? Dzīvi? Nē, viņi nav patiesi kristieši! Viņi ir teorētiski. Dzīve, kas balstīta uz Bībeli, viņos neparādās. Kur mēs katrs esam šobrīd? Kur esam mēs?

Patiesībā šis pravietojums ir pravietots jau pirms daudziem, daudziem gadiem. Jesajas grāmatas 30. nodaļa. Atveriet Bībeli kopā ar mani Jesajas grāmatas 30. nodaļā 9. pants. Šeit ir pravietojums, kas uzrakstīts sen, sen. Pat pirms tā, kas ir rakstīts 2. Timotejam. 9. pantā. Bībele lieto šo vārdu „stūrgalvīgi”. Ievērojiet, kas šeit rakstīts 9. pantā, Jesajas 30. nodaļas 9. pantā Bībelē rakstīts: „**Jo tā ir stūrgalvīga tauta**, kāda tauta? – stūrgalvīga, **melkuļu bērni**, kādi bērni? – **melkuļu bērni**, - kādi cilvēki ir stūrgalvīgi? Kādi bērni ir melkuļu bērni? Kādi viņi ir?

Bērni, kas negrib klausīt Tā Kunga baušļiem.” Kas ir stūrgalvīgie bērni? Kas ir stūrgalvīgā tauta? Tie ir tie, kas negrib klausīt Kunga likumiem. Kas kaiš Kunga likumiem? Es zinu, ka mēs negribam būt legālisti, fanātiķi vai ekstrēmisti, bet mēs par to nerunājam. Jo patiesi kristietis mīlēs desmit baušļus. Kāpēc? Jo pirmie četri runā par to, kā mēs mīlam Dievu. Un pārējie seši runā par to, kā mums vajadzētu mīlēt savu tuvāko. Kas tad galu galā kaiš desmit baušļiem? Un tomēr cilvēki negrib klausīt desmit baušļiem, jo tie pieprasa, lai cilvēks tiktu pārveidots saskaņā ar Dieva gribu, tie pieprasa upuri. Tie prasa pazemību. Tie prasa lēnprātību, tie prasa sevis aizliegšanu praksē. Viņi to negrib. Viņi labāk dzīvo ar savu lepnumu, viņi labāk dzīvo augstprātīgi, uzpūtušies, ar degunu mākoņos un domājot, ka ir labāki nekā citi cilvēki. Un to var darīt gan laicīgajā pasaulē, gan arī garīgajā. Es esmu garīgi labāks nekā citi cilvēki. Bet savā iekšienē viņi ir samaitāti, viņi nezina, kā būt mīlošiem un paklausīt Dievam.

Šķiet, ka mūsdienu kristietība ir sašķēlusies divās daļās. Viena daļa cilvēku saka, ka mums ir vajadzīga mīlestība, mīlestība, mīlestība, un nerunā mums par likumu! Bet otrie saka - stāstiet mums tikai par likumu. Stāsti, kas mums konkrēti ir jāizdara, un mēs paklausīsim. Mīlestība ir pārāk vāja. Mums ir šīs divas galējības. Un tās mūs galē nost. Ir laiks Dieva ļaudīm būt līdzsvarotiem uzskatos. Apvienot divas lietas visskaistākajā veidā: tu esi stiprs, bet lēnprātīgs, tu esi mīlošs, bet paklausīgs, tu esi taisns, bet pazemīgs - ko jūs sakāt par to? Cilvēkiem ir jāredz šāds paraugs. Jo agrāk, pirms simts gadiem, mani draugi, daudzi kristieši bija burta kalpi. Un daudzi kristieši centās iziet no šī legālisma, legālisma, legālisma. Un tagad, mūsdienās, diemžēl jāsaka, ka ir daudzi kristieši, kas ir iegājuši otrā galējībā, dzīvojot

visatļautībā. Jēzus mani mīl, to es zinu, es varu darīt, ko es gribu, un Viņš aizvedīs mani uz Debesīm. Dāmas un kungi, dzīvosim, balstoties uz Bībeli, nevis uz cilvēku viedokli.

Ir pienācis laiks cilvēkiem, pasaulei redzēt Jēzu, kas ir maigs un līdzjūtīgs pret grēciniekiem, Viņš nerāj viņus bez vajadzības, Viņš ir ļoti maigs un laipns, bet tagad ar tādu autoritāti balsi, kas skan kā bazūne, Viņš norāda uz pasaules grēkiem. Ak, mums tik ļoti ir vajadzīgs Jēzus! Mums ir vajadzīgs Jēzus tagad! Citādi mēs būsīm kā apjukusi reliģijā. Dāmas un kungi, mums nav jāskatās uz cilvēkiem, mums jālūkojas uz Jēzu. Ko jūs par to sakāt?

Bībele turpina, skatieties, 9. pants vēl nav viss. Ieklausieties, jo, runājot par pēdējām dienām, 10. pantā mēs turpinām runāt par stūrgalvīgiem cilvēkiem: „**Kas redzētājiem (praviešiem) saka: jums nebūs redzēt!- un praviešiem: nesludiniet mums - ko? -patiesību, sludiniet mums patīkamas lietas.**” Tātad pravietojiet – ko? – nepatiesību.

Pirms vairāk nekā 2000 gadiem Dievs pravietoja laiku, kad cilvēki būs tik stūrgalvīgi, - cik stūrgalvīgi? –ka cilvēki teiks saviem mācītājiem priekšā, kas viņiem jārūnā. Viņi teiks saviem sludinātājiem, kas viņiem jāsaka. Viņi teiks saviem Bībeles skolotājiem, kas viņiem jāmaca. Un cilvēki saka: „Neredziet atklāsmes no Dieva. Nepravietojiet, nestāstiet mums par nākotni. Nestāstiet mums patiesību, stāstiet patīkamas lietas. Vienkārši izklaidē manas ausis, neaizskar manu sirdi. Vai mēs esam šādā stāvoklī šodien? Mums stāsta nepatiesību.

2.Tim. 4:4 mēs lasījām, ka viņi novērsīsies – no kā? – nogriezīs ausis no patiesības un pievērsīsies – kam? – pasakām. Kas ir pasakas? Nepatiesi stāsti. Mani brāļi un māsas, pēdējās dienās mums ir jādzird pareizā mācība, kas ir balstīta uz Bībeli. Šajās pēdējās dienās mums ir jāzina, ko nozīmē dzīvot kopā ar Jēzu. Jo Bībele saka, ka pēdējās dienās būs daudzi cilvēki, kristieši, kas sevi sauc par kristiešiem, bet ies bojā, jo tiem ir dievbijības forma, taču trūkst patiesā taisnošanas spēka. Viņi klausās glaimojošas vēstis, bet negrib dzirdēt īsto vēsti.

Ieskatīsimies vēl dziļāk. Atveriet Bībeli kopā ar mani Mateja 7. nodaļa, Mateja 7. nodaļā Bībele saka 21. pantā: „**Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! - ieies Debesu Valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.**” Bībele ļoti skaidri atklāj, Jēzus saka: ne ikkatrs, kas saka: Kungs, Kungs. Cik daudz cilvēku mūsdienās saka: Kungs, Kungs? Tūkstoši, miljoni, bet ne visi ieies Debesu Valstībā. Kāpēc? Kas ieies? Tikai tie, kas dara Mana Debesu Tēva prātu. Kas ir Dieva griba? Kas tas ir, ak, Kungs? Kas ir Dieva griba? Ļaujiet Bībelei runāt. Atvērsim savas Bībeles Psalmos 40:8, tad Bībele jums to pateiks. Psalmi 40:8. Bībele lieto izteicienu „**man ir prieks**”. Ievēro, kā Bībelē tas ir lietots. Bībele saka „**man**” – tas nozīmē kādu, kas ir grēcinieks, kāds, kas ienīst Dieva ceļus, kādu, kas nicina svētas lietas, kādu, kas iet prom no Dieva – šī pati persona saka– „**man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta**” - tas ir mans prieks. Nevienam nav mani jāvelk uz draudzi, nevienam nav mani jāspiež lūgt, nevienam nav man jāpiedraud, lai es lasītu Bībeli! Mani nav jāstumj. Tā ir mana vēlēšanās, tā ir mana laime, tas ir mans prieks, tas padara mani laimīgu: „Man ir prieks - darīt ko? – Tavu prātu, mans Dievs, jā, Tavs likums ir manā sirdī. Tavs likums ir Tava griba, un tās ir manas ilgas.” Kungs, es gribu godāt savus vecākus. Man ir bijis tik smags laiks kopā ar viņiem. Es zinu, ka manai mammai bija grūti. Viņa nezināja, kā mani audzināt, viņa nezināja, kā mani mīlēt, viņa bija pārāk stingra, strikta, dažreiz viņa nezināja, kā izteikt savu mīlestību pret mani, bet, Kungs, palīdzi man godāt manu mammu... Mans tēvs, viņš ir tik stūrgalvīgs, viņš domā, ka viņam vienmēr ir taisnība. Kad viņš kļūdās, viņš sevi neizlabo, bet viņš vienmēr labo mani! Man

nepatīk, kā viņš izturas pret mani, bet, ak, Kungs, palīdzi man cienīt un godāt manus vecākus, jo tas ir vienīgais veids, kā ienest laimi manās mājās un manā ģimenē. Kungs, palīdzi man nedomāt netīras domas. Palīdzi man nedomāt par citu sievu vai vīru, palīdzi man būt patiesam pret savu sievu, palīdzi man būt patiesai pret savu vīru, būt patiesam Tava Vārda nesējam. Kungs, palīdzi man, jo pasaule nebrūk politiķu dēļ, ne prezidentu dēļ, ne tautu dēļ, bet pasaule brūk tāpēc, ka ģimenes nav kopā. Tik daudz šķiršanos, tik daudz dalīšanos, tik daudz naida mājās. Cilvēkiem nav vairs jādodas uz ellī, - elle ir viņu mājās!

Ak, Kungs, tā ir mana vēlēšanās un mans prieks – turēt Tavus baušļus, jo tas nodrošina patiesu laimi manā dzīvē. Kungs, es gribu, lai mana dzīve seko Tavai gribai. Palīdzi, lai man būtu pareizas prioritātes. Tas nekas, ka esmu zemākā stāvoklī. Tas nekas, ka man ir zemāka izglītība, lai gan izglītība ir laba lieta. Tas nekas, ka nopelnu mazāk naudas, tas nekas – jo savā sirdī man jāliek Tevi pirmajā vietā, kā arī mana ģimene, mani bērni, mani brāļi un māsas, manas draudzes locekļi.

Dāmas un kungi, cik daudzi no mums nopietni un patiesi cenšas darīt Dieva prātu? Mums nav jālūdz pēc lieliem brīnumiem - ak, Kungs, sūti uguni no debesīm, lai mēs varētu ticēt! Kungs, satricini šo zemi, lai mēs varētu ticēt! Kungs, sūti savu eņģeli, lai mēs varētu ticēt! - nē, īstais brīnums ir, kad to, kas ir apjucis, satraukts, sapīcis, augstprātīgs, ar nepareizu attieksmi, ... sāk kontrolēt tas klusais impulss, kas tevī, tas, lūk, ir īsts brīnums! Dieva Gara žēlastībā, neskatoties uz domu jūkli tavā prātā, tu jūti šo visu tevi pārņemamo Svētā Gara kontroli. Tu mācies runāt Dieva Vārdus - ar Viņa attieksmi, ar Viņa prātu. Tas ir tas, kas mums ir vajadzīgs... Vai tā nav?

Dieva griba ir, mani draugi, lai Viņa likums būtu mūsu sirdīs. Pārbaudīsim to. 1.Tes. 4. nodaļā, 1.Tes. 4. nod. 3. pants ļoti skaidri pasaka, kas ir Dieva griba. 1.Tes. 3:4, piedodiet, 1.Tes. 4:3, es sajaucu. 1.Tes. 4:3 Bībele saka: „**Jo tāda ir Dieva griba – vai var būt uzrakstīts vēl skaidrāk? - jo tāda ir Dieva griba, lai tu būtu - kāds? – svētošs.**” Kas ir svētošana, mani draugi? Dieva likums ierakstīts mūsu sirdīs. Tas nozīmē, ka mēs patiesi mīlam savu Dievu no visas sirds, tas nozīmē ar visu savu gribu, lēmumiem, sirdi, ar domām un jūtām. Tu mīli Dievu ar visu savu prātu, kas nozīmē visas tavas spriešanas spējas un intelektuālo spēku, tu mīli viņu mentāli. No visas savas dvēseles, kas nozīmē, ka ar savu garīgo dabu tu mīli Dievu. Visu savu spēku – tas nozīmē, ka ar savu fizisko ķermeni tu mīli Dievu. Tu mīli Dievu fiziski, mentāli, sociāli, emocionāli un garīgi. Tas nozīmē – tu mīli visā pilnībā. Es mīlu visā pilnībā.

Un tu mīli savu tuvāko kā sevi pašu. Atkal sociāli. Tas nozīmē - visā tavā dzīvē. Dieva mīlestība ir caurstarojoša. Cilvēki var sajūst šo mīlestības ietekmi tavā klātbūtnē. Ne lēto mīlestību, kas saka – ak vienalga, kāda starpība! Nē, nē, nē! Ne rupjo un skarbo, legālistisko, ļoti nelokāmo – tu nedrīksti darīt to un šo, bet, ja tu darīsi tā, tad nokļūsi ellē. Nē, ne to, bet ļoti maigo izpratni - lēnprātīgu un pacietīgu. Bet tajā pašā laikā stingri stāvēt par paklausību un esot ļoti laimīgs, ka vari mīlēt. Šajā pasaulē trūkst šāda parauga. Bībele mums saka, ka daudzi kristieši pazudīs, jo viņiem nav šādas pieredzes, īstas pieredzes, īstas pieredzes ar Viņu.

Atgriezīsimies pie Mateja 7. nod. Mat.7. nod. Jēzus pats šeit runā. Viņš pasaka kaut ko tādu, par ko, es esmu pārliecināts, ka daudzi bija ļoti vīlušies. Ievēro, ko Viņš saka 22. pantā: „**Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas**

sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši?” Kad tu pēdējo reizi pravietoji? Kad tu pēdējo reizi izdzini ļaunos garus? Kad tu pēdējo reizi Dieva Vārdā darīji daudz brīnumu? Ja mēs salīdzinām sevi ar šiem cilvēkiem, mēs esam sliktāki par šiem cilvēkiem. Vai sekojat domai? Mēs esam sliktāki nekā šie cilvēki. Vairākumam no mums nav pieredzes ar pravietošanu, mums nav pieredzes ar velnu izdzīšanu, mums nav pieredzes ar brīnumu darīšanu Jēzus vārdā. Bet šie cilvēki bija visu to darījuši Jēzus vārdā, un tomēr Jēzus nosauc viņus, nosauc viņus 23.pantā: „**Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji.**” Vai spējat tam noticēt? Kungs, es visu savu dzīvi esmu lietojis Tavu Vārdu, un Tu mani nepazīsti? Visu savu dzīvi es lietoju Tavu Vārdu, lai darītu brīnumus. Tas ir spēks, mani draugi. Arī šodien cilvēki ir emocionāli aizkustināti, kad redz brīnumus. Nav tā, ka Dievs nedara brīnumus. Viņš var atdzīvināt mirušo, likt tizlajam staigāt, aklajam redzēt, bet, dāmas un kungi, brāļi un māsas, patiesais brīnums, ko Dievs gaida, nav vis šīs lietas vien. Paties brīnums, brīnumu brīnums ir mūsu sirds pārveidošana!

Cilvēki pieķeras šiem brīnumiem, brīnumiem, brīnumiem, un viņi domā – tie ir no Dieva, tā ir Dieva griba, tās ir Dieva lietas, iesim turp. Ko? Tu vari darīt brīnumus paveikt brīnišķīgas lietas? Tu pravieto? Jēzus Vārdā. Bet Jēzus saka: „Es tevi nekad neesmu pazinis. Kas tu esi?” Vai ir iespējams, ka pat tad, ja mēs daudz lūdzam Jēzus Vārdā, Viņš mūs tomēr nepazīst? Vai tas var būt, ka mēs pasniedzam Bībeles stundas, bet tomēr Viņš mūs nepazīst? Vai var būt tā, ka mēs ejam uz draudzi un dodam naudu Jēzus Vārdā, bet Dievs mūs nepazīst? Vai tas var būt, ka mēs dziedam dziesmas, slavas dziesmas „Jēzus mani mīl”, „Jēzus ir mans Kapteinis, mans Kungs, mans Meistars”. Mēs dziedam šīs dziesmas, bet Viņš nav mūsu? Mēs Viņu nepazīstam? Jo, mani draugi, pat, ja jūs lietojat Jēzus Vārdu, var būt tā, ka šis Vārds nekad nav dzīvojis tavā sirdī. Jo Atklāsmes grāmatā 14. nodaļā. ..., protams, ir jābūt vairāk kā šai grupai... Atkl. grāmatā 14. nodaļā 1. pants runā par ...svētajiem. „**Tad es redzēju, un raugi: Jērs stāvēja uz Ciānas kalna un līdz ar Viņu simts četrdesmit četri tūkstoši to, kam Viņa Vārds un Viņa Tēva Vārds bija rakstīts uz viņu pierēm.**” Daži tulkojumi saka: „**Tiem bija Tēva Vārds un Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārds viņu pierēs.**” Tas nozīmē – viņu sirdīs. Tie tiks glābti. Ne tie, kam Jēzus Vārds ir ārējs, tikai forma, bet ne iekšienē. Kungs, Kungs, mēs esam darījuši visus šos darbus. Jēzus saka: Es nekad tevi neesmu pazinis. Ko tas nozīmē? Vai zināt, ko tas nozīmē? Atgriezīsimies pie ievadpanta. 1. Jāņa 2. nodaļa, 1. Jāņa 2. nodaļa. Vispirms izlasīsim šo pantu un tad noslēgsim ar ievadpantu. 1. Jāņa 2:3, 4. Paklausies: „**No tā mēs noprotam, ka pazīstam Viņu, -kā mēs pazīstam Viņu?- ja turam Viņa baušļus. Kas saka: es Viņu pazīstu, bet netur Viņa baušļus, ir melis, un viņā nav patiesības.**” (angļu tulk.)

Kur mēs atrodamies šajā vakarā? Mēs uzzinājām par pravietojumu. Mēs uzzinājām, ka Jēzus atgriezīsies Joti drīz. Un šovakar mums ir jāizmeklē sava sirds. Ievērojiet, kas ir rakstīts 1. Jāņa 4. nodaļā. Un tur 8. pantā. 1.Jāņa 4. nodaļa 8.pants. Esmu pārliecināts, ka jūs jau pirms tam esat lasījuši šo pantu, bet izlasīsim rūpīgi, kas tur sacīts. „**Kas nemīl, tas nepazīst Dievu.**” Kad Jēzus saka: „Es tevi nepazīstu, es nezinu, kas tu esi”, ko tas patiesībā nozīmē? Ka tu nezini, kas Es esmu. Pat ja tev ir dievbijības forma, pat ja tev ir reliģijas forma, tu nekad neesi pazinis Mani. Manas draudzes locekļi, mani bērni, jūs mani nepazīstat, kas Es esmu, lai gan jūs lūdzat, lasāt Bībeli un dodat naudu, jūs nezināt kas Es esmu. Jūs zināt par reliģiju, bet jūs nezināt, kas Es esmu. „Jo, kas nemīl, tas nepazīst Dievu.” Vai zināt, ko tas nozīmē? Pat ja mēs esam reliģiozi, mēs Viņu nepazīstam. Tas nozīmē, ka mēs viņu nekad iepriekš neesam

mīlējuši. Mēs gājām uz draudzi, mēs teicām, ka esam kristieši, bet patiesībā nekad Viņu neesam mīlējuši.

Ak, brāļi un māsas, lai Dieva mīlestība motivē mūs visās lietās un pārveido mūs. Rīt vakarā es runāšu par krusta spēku. Lūdzu, nāciet! Es gribu stāstīt jums par savu Glābēju, mūsu Glābēju. Cik ļoti Viņš mūs mīl! Cik ļoti Viņš mūs mīl un ko Viņš mūsu labā ir izdarījis! Ja mēs pašreiz atrodamies šajā formālajā reliģijā, legālistiskajā vai lētajā reliģijā, tad mums ir vajadzīga pārmaiņa, ko paveic Dieva mīlestība.

Lūgsim. Mīlošais Debesu Tēvs! Kungs, mēs nevēlamies būt pievilti. Īpaši mēs nevēlamies būt sevis pievilti, domādami, ka ar mums viss ir kārtībā. Bet tomēr mēs neesam līdz galam paklausīgi. Domādami, ka esam taisni, bet tomēr nebūdami mīloši ļaudis. Lūdzu, palīdzi mums Kristus mīlestībā salauzt savas sirdis un palīdzi mums vairāk nešaubīties. Palīdzi mums pārtraukt sūdzēties un burkšķēt, sakot: es to nevaru izdarīt, es to nevaru izdarīt, man nav spēka, es nevaru būt labs kristietis. Palīdzi, mums, Kungs, tā nekad vairs nerunāt. Tādas runas mūs tikai iznīcina. Palīdzi mums neskatīties vairs uz sevi, jo mēs esam vilšanās pilni. Mēs esam nožēlojami, mēs esam akli. Tāpēc mēs skatāmies uz Tevi, mēs skatāmies uz Jēzu, lai Viņš mūs vadītu. Vadi mūs, mēs lūdzamies. Paņem mūs pilnībā. Mēs pazemīgi atzīstam savu stāvokli. Kungs, mēs gribam būt neviltoti, patiesi un godīgi. Pārveido mūs Savā līdzībā. Atjauno mūs uz visiem laikiem. Jēzus vārdā mēs lūdzam, āmen.